Вже сім’я поснула вся,
лиш маленьке Порося
все блукає по росі,
щось шукає в спориші.
Каже: десь побіг на луг
мій найкращий в світі друг.
Не вернувся він і досі,
а у нього ж ніжки босі.

Розбудилась мама Цьоня,
кличе: йди до ліжка, доню.
Порося ж уперлось: ні,
не годиться так свині,
хай година перша, друга –
все одно діждуся друга…

Хто той друг – не в тому річ.
Прочека хоч цілу ніч,
й з неї, впевнена рідня,
справжня виросте свиня.